

červenec 7/2000

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Milí přátelé,

Dostáváte do rukou prázdninové vydání ZVONU. Prázdniny a dovolené jsou v mnoha případech prokány cestováním. Ve volných dnech poznáváme nové kouty země, kde jsme třeba ani netušili, jak krásně to Bůh udělal. Doufám, že i já se letos dostanu někde dál na západ, abych se pokochal krásou přírody a poznal kulturu a zvyky místních obyvatel.

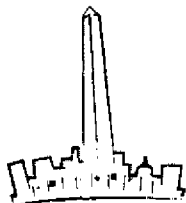
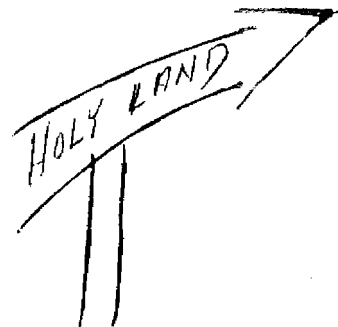
Na podzim se chystáme na velikou pouť do Svaté země, nepřehlédněte nabídku která je na straně 7. a pojed'te s námi. Bude to jedinečná příležitost stát na místě kvůli kterému teď počítáme letopočet 2000 a kde jsou kořeny naší víry. Hezké prázdniny dětem a dovolenou dospělým, P. Antonín.

PANE....

(Jan Skácel)

*Dej ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru,
když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru.
Ať mi stačí dohlédnout nad obzor, který jsi mi dal,
ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal.*

*A dej mi sílu snášet pokojně, co změnit nemám sil,
odvahu, abych to nač stačím na tomhle světě pozměnil.
A také prostý rozum, který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá a co se změnit dá.*

Koncem měsíce června jsme se rozloučili s rodinou Tydlitátovou. Pan Bořivoj Tydlitát který pracuje pro firmu IBM se vrací do Prahy, tam bude pokračovat na vývoji hlasové komunikace s počítačem. Přejeme jim šťastný návrat. Zde je několik jejich postřehů z pobytu v USA.

1. Prožili jste v Americe skoro tři roky. Před rokem a půl (Zvon 1-2/99) jste odpovídali na otázku "Co v této zemi obdivujete a co se vám tu nelíbí?"

Změnil se nějak váš názor od té doby?

Nemyslíme si, že by se změnil. Platí všechno, co jsme tenkrát napsali, jen se náš pohled více zpřesnil. Stále s potěšením vnímáme Ameriku jako demokratickou a křesťanskou zemi - bylo to velmi příjemné strávit tady několik let po jediných zkušenostech z naší vlasti, kde demokracie zdaleka není dokonalou a křesťan je tam považován - v lepším případě - za podivína.

Zmínili jsme tehdy ve Zvonu i věc pro nás zpočátku překvapivou - dobrovolnou práci pro společnost, ono "volunteering". Než jsme do USA přišli, znali jsme málo podobných aktivit, obvykle jen z farností. Zde ale stále žasneme nejen nad dobrovolnou prací v církvi, ale i jinde - lidé chodí pomáhat do škol, nemocnic i vězení, učí angličtinu imigranty, udržují městské parky a dětská hřiště, starají se o bezdomovce, pracují zadarmo v muzeích, pomáhají v obecních knihovnách, v porodnicích hýčkají odložená nemluvnata ... V Čechách "volunteers" téměř neexistují. Má to několik důvodů. Především, v evropských demokraciích není zvykem jako zde, že se každý spoléhá více na sebe než na všemocný stát. Nač tedy dobrovolníky, když mohou odpovědnost přesunout na instituce a jejich úředníky? Za druhé, každá práce a čin ve prospěch společnosti byla považována po několik generací za věc podezřelou - celkem právem - ta společnost byla totiž socialistická. Lépe se neangažovat vůbec a uzavřít se ve vlastní rodině, takové bylo všeobecné mínění. Proto bude trvat převelice dlouho, než si v Čechách zvykneme na to, že svou práci prospíváme státu svobodnému a demokratickému. A konečně: ani instituce samy nijaký zvláštní zájem o dobrovolníky nejeví. Do školy se žádný rodič nedostane, protože jsou celý den zavřené a učitelé přece sami ví, jak učit, tak na co nějakou pomoc. V nemocnicích se pohybovat nesmíte, protože nejste školený personál a v knihovně byste patrně něco nenapravitelně pokazili.

Nezměnil se radikálně ani náš názor na věci, které se nám tu nelíbí.

Nezvykli jsme si na mnohé věci související s odlišností kultury evropské a americké. Zcela upřímně nemůžeme vystát Disney a všechny jeho a jemu podobné produkty. Zdá se nám, že tyto věci naprosto otupují smysl pro krásu počínaje už raným dětským věkem. Z našeho tehdejšího příspěvku si všichni zapamatovali, že nemáme televizi - vskutku jsme neměli potřebu ji koupit, už vůbec ne po občasném shlédnutí některých programů pro děti. Jejich násilná barevnost, hluk, mihání postav a věcí, popř. naprostá absence ducha nás doslova odpuzovaly. Tato kultura se bohužel nevyhnula ani náboženskému prostředí: znáte jistě VeggieTales. Nevíme, jak má křesťanskému poselství prospět skutečnost, že biblické postavy jsou představovány zeleninou.

Nezvykli jsme si ani na ulice bez chodníků, či chodníky, po kterých se (velice zdravotně) běhá, aniž by se po nich chodilo. Do kostela v Pleasantville jsme často šli pěšky - je to 20 min příjemné procházky mezi vilkami - neznám však nikoho jiného, kdo by provozoval tak odvážný podnik bez auta.

Nikdy jsme také nepochopili přesná pravidla amerických "parties". Zůstala nám vzdálena idea nejrůznějších "bridal showers", "baby showers", "surprise parties". Nevíme, proč se na oslavu dětských narozenin vynakládají značné finanční částky a nemáme rádi průmysl, který se tím živi.

V obchodech jsme se celou dobu zásadně pidili po věcech, které jsou dobré, nemají umělou příchut' a NEJSOU fat-free, de-caf apod. (Jak jistě víte, dá to práci). Žasli jsme též nad barevností potažmo nechutností amerických dortů. Jedna z oblíbených modrozelených barev nám připomínala český jed na mravence.

2. Pro Vaše děti to byla obrovská změna. Jak to vnímaly? A jak teď budou vnímat návrat zpět?

Děti se zde aklimatizovaly velice rychle, předpokládám, že to je známá zkušenost každého, kdo sem přijde. Nejstarší Anička tu hned po přeletu nastoupila do poloviny první třídy americké školy, aniž by předtím kdy chodila do školy české (odpovídala ovšem věkem podle amerických pravidel). Uměla pět anglických slov, mezi nimiž nechybělo "restroom". Dnes ona i o dva roky mladší Liduška hovoří plynou angličtinou a nad výslovností a někdy i jazykovými znalostmi rodičů se chytají za hlavu. Zajímavou otázkou zůstává, jak se jim angličtina udrží v českých podmínkách.

Děti tady také měly doslova od prvního dne i kamarády.

Návrat bude ovšem i pro ně obtížný. Budou muset najít nové přátele, ti američtí budou náhle daleko. Už nejsou tak malé, aby si neuvědomovaly, že odletem zpět končí navždy jedna kapitola jejich dětství - dozajista šťastná. Nevíme, jak se srovnají s českou školou. Ne, nemohu souhlasit s názorem, že americká škola není dobrá. Děti jako studenti a my jako rodiče jsme tu poznali výbornou "public school" založenou nikoli na hromadění znalostí, jak je zvykem v Evropě, ale na schopnostech, jak je zvykem tady. Navíc se děti každý den do školy těší, což považujeme za důležitější, než vyjmenovat druhy slov i pozpátku. Obě starší děti jsme naučili číst i psát a neměly by mít tedy zásadnější potíže, dovedeme si však představit, že silný americký přízvuk může v českých školách nezvyklých toleranci vyvolat ne právě příznivé nálady. Děti také zapoměly, jak to vypadá, je-li někdo ve třídě jediným žákem, který "chodí do kostela", o učitelích ani nemluvě. Neví, že v Čechách si nemohou v knihkupectví vzít z regálu knihu a dlouho si ji prohlížet, aniž by ji potom nekoupily. Nepamatují se, že muzea jsou tam hlavně pro dospělé a děti nebyvají vítány. Nevěří nám, že v kostele není klimatizace a leckdy je taková zima, že zamrzá voda v kropence. (Přesto však je budou necitliví rodiče nutit, aby tam hodinu spořádaně vydržely).

3. Co vám bude chybět, na co se po návratu těšíte?

Mnoho věcí už jsme naznačili: bude nám chybět demokracie s hlubokými kořeny, přirozené prostředí křesťanské společnosti, tolerance a smysl pro odlišnost.

Budeme postrádat mnohonárodnostní Ameriku. Víme, že soužití mnoha národů a kultur přináší i problémy. Přesto považujeme tento fenomén za obohacující a pro nás osobně to byla cenná etnografická a sociální zkušenost, jaké by se nám v Čechách nikdy nedostalo.

Budeme se nám stýskat vlastně i po New York City. Ne, nechceme a nemůžeme ho srovnávat s
(pokračování na str.6)

Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch

(Fran Feider „Word Made Flesh“, preložil a upravil P. Milan Bubák SVD-pokračování z min. čísla)

3. Sekrécia nervových látok dá do činnosti *hypothalamus* na spodku mozgu (a ten zasa ovplyvní telesnú reakciu organizmu).

4. *Hypothalamus* vylučuje chemikálie, ktoré *aktivizujú hypofizu* (pituitary gland) v mozgu.

5. *Hypofiza* vylúči hormón *ACTH* do krvného obehu.

6. *ACTH* prejde cez krvný obeh a stimuluje *adrenalinovú žľazu* (ktorá je umiestnená nad obličkou) a tá začne *vylučovať* do krvi *adrenalin* a *kortizón*. A tieto hormóny potom vyprovokujú v tele rozličné zmeny, ktoré človeka pripravia na boj.

- zreničky očí sa roztvoria a stanú sa citlivejšími na svetlo (túto zmenu pozornejší človek hneď postrehne)
- (pomer dýchania sa zväčší a) dýchanie sa stane plytkým
- srdce začne pumpovať krv rýchlejšie a tým sa zrýchli pulz
- žily a tepny sa stiahnu a tým sa tiež zväčší tlak krvi
- krv sa sústreďí do svalov a kvôli tomu tráviaci systém jej nemá dostatok (mnohí ľudia, ktorí zotrávajú v pretrvávajúcom hneve majú z tohoto dôvodu problémy so zápchou)
- svaly sa na celom tele stiahnu (čo spôsobí bolesti vzadu na pleciach, a ak hnev pretrváva bolesť prejde aj do krížov)

To, či sa nahneváme preto, lebo niekto položil medzi nás a jedlo prekážku alebo preto, že sme očakávali uznanie a namiesto nás ho dostal niekto iný, nie je dôležité. Telesná reakcia v našom tele bude stále tá istá. Emócie teda dajú do pohybu reťaz špecifických fyziologických reakcií v tele, a táto reťaz je AUTOMATICKÁ. My sme si všimli túto reťaz pri emócii hnevu. Avšak hoci rozličné emócie vedú k rozličným vonkajším reakciám (skúmanie v emócii *anticipácie* [očakávania], útek v emócii *strachu*, útok v *hneve*, spolupráca pri emócii *radosti*, plač v *smútku*, „spriatelenie sa“ a otvorenosť voči sebe aj iným pri emócii *prijatia*, odmietnutie pri emócii *zhnusenia*, zastavenie sa a zmena orientácie pri emócii *prekvapenia*), všeobecná fyziológia je pri všetkých emóciách stále tá istá. Všade je vnímanie (alebo interpretácia) stimulu, ktoré vyprovokuje potom telo do stavu pripravenosti niečo robiť. Je možné existenciu emócie poprieť, napríklad hnevu, alebo je možné, že svojho hnevu si nebudeme vôbec vedomí, avšak naše telo to vie - NAŠE TELO HNEV NEZABUDNE.

[Jedna moja osobná skúsenosť: nedávno som išiel autom po meste a na jednej autobusovej zastávke som videl človeka, ktorý mi bol odniekiaľ známy. Vedel som, že som ho niekde stretol, že som s nim mal niečo do činenia, avšak nevedel som kde a čo. V sebe som však cítil jeden veľmi nedobrý pocit. Necítil som sa voči tomu človeku slobodný. Nevedel som tú emóciu vtedy presne identifikovať, avšak vedel som, že bola negatívna. Až potom po čase mi napadlo - keď som dlho lovil v pamäti - že to bol človek, s ktorým som sa stretol na jednej akcii, a s ktorým sme mali silnú kontroverziu ktorá nevedla nikam a čím viac sme sa snažili z nej vyjsť, tým sa to len viac a viac komplikovalo. Ja som vtedy cítil v

sebe hnev. Odvtedy som na toho človeka zabudol, nepredpokladal som, že sa s ním ešte niekedy stretnem, ale v mojom tele to ostalo. Keď som ho teraz náhodou zazrel, emócia sa aktivizovala, moje telo ma na ňu upozornilo, hoci moja pamäť v prvej chvíli na nič neprišla. Pamäť bola nútená hľadať iba pod vplyvom reakcie tela. To je pre mňa dôkaz že táto emócia hnevu nebola vo mne "uzdravená", resp. privedená k potrebnému koncu (M.B.)

Keď byť narevaný nepomáha

V predchádzajúcom príklade sme si uviedli osobu, v ktorej sa aktivizoval hnev, ktorý potom viedol k odstráneniu prekážky stojacej na jej ceste k jedlu. Keď bola prekážka odstránená, telo sa vrátilo do pôvodného uvoľneného stavu. Používanie energie hnevu však nie je vždy také jednoduché, ako je to v tomto vzorci. Je tomu tak zvlášť vtedy, keď sa človek nachádza pod vplyvom niektorých z nasledujúcich okolností:

- Viem, že som nahnevaný, ale **neviem prečo**. Neviem meno potreby, ktorú mi niekto blokuje.
- Moje potreby sú **mimo proporcií**, alebo som v nich **príliš rozmazaný**, a tak hnev sa vo mne ozýva veľmi ľahko a často.
- Mám v sebe **pozostatky potrieb z detstva**, ktoré mi neboli kedysi uspokojené bez toho, že by som si toho bol dnes vedomý.
- Prekážkou na ceste k mojej potrebe je nejaká osoba alebo nejaká vec, ktorú ja **nie som schopný z môjho života odstrániť** alebo zmenšiť.
- K prekážke (osobe), ktorá blokuje moje potreby, **nemám prístup**.
- **Mám strach** konfrontovať prekážku (osobu), ktorá blokuje moje potreby.
- vo mne ozýva veľmi ľahko a často.
- Mám v sebe **pozostatky potrieb z detstva**, ktoré mi neboli kedysi uspokojené bez toho, že by som si toho bol dnes vedomý.
- Prekážkou na ceste k mojej potrebe je nejaká osoba alebo nejaká vec, ktorú ja **nie som schopný z môjho života odstrániť** alebo zmenšiť.
- K prekážke (osobe), ktorá blokuje moje potreby, **nemám prístup**.
- **Mám strach** konfrontovať prekážku (osobu), ktorá blokuje moje potreby.
- Sám som si vybudoval zbytočné prekážky, alebo vnímam prekážky, ktoré však **v skutočnosti neexistujú**.
- Vo svojom tele mám uložený **nevyriešený hnev ako pozostatok z minulosti**.
- Osvojil som si nezdravé a **nedobré spôsoby vyrovnávania** sa z hnevom.

evropskými městy, to jsou úrovně zcela jiné kategorie. Velmi nám tu chybí gotické chrámy a české baroko. New York je však městem protikladů, překvapujícím a živelným, a jako takový ho máme rádi.

Pak nám bude chybět také - čistý vzduch. Pokud jste v posledních letech navštívili Prahu v zimě, víte, co máme na mysli. Naše děti jsou tu mimochodem mnohem zdravější než doma. Tam nám stačil ke štěstí fakt, že nejsou alergické, jako je v důsledku znečištění každé druhé dítě v Praze.

Budeme vzpomínat na oceán a náš oblíbený Fire Island, severoamerické ptáky jako modrý Blue Jay a červený Cardinal. Půjdeme i o brzká jara, teplé mnohobarevné podzimy a zimní dny o více než hodinu delší než v Čechách.

Ano, domů se těšíme. Všechno tam na nás čeká: rodiny, přátelé, povinnosti. Budeme se snažit zprostředkovat alespoň někomu své dojmy z Ameriky či zkušenosti, kterých jsme tu nabyli. Možná si někteří poopraví své mínění o této zemi (budou-li chtít?). Těšíme se na Prahu, je krásná a má svá tajemství. Těšíme se, že si zajdeme bez omezení do lesa a vykoupeme se bez dozoru plavčíka. Jíst budeme hlavně dobrá a nezdravá jídla jako vlašský salát s rohlíkem, borůvkové knedlíky s tvarohem a chleba se sáulem.

Nebylo by upřímné tvrdit, že se jenom těšíme. Zajisté nám bude zatěžko zvyknout si znovu na některé české jevy. Také nám vlastně skončilo velké dobrodružství, vždyť i to byl jeden z důvodů, proč jsme se sem vydali. Teď se vracíme zpátky, zdánlivě na ta samá místa, leč - jak nám nedávno řekl jeden z našich přátel - už to nikdy nebude úplně stejné, protože nikoli domov, ale my sami jsme se změnili.

4. Chcete říci něco na závěr farnosti v Astorii?

Na české bohoslužby u Panny Marie Karmelské v Queens jsme jezdili rádi, i když nepravidelně. Z Westchesteru to nebylo nejbližší a za svoji vlastní farnost - snad nám krajané prominou - jsme považovali Holy Innocents s bratry dominikány v Pleasantville. Měli jsme tu mnoho přátel našeho věku, děti kamarády, náboženství, podíleli jsme se tu i na některých aktivitách. Nedávno jsme se také oba zúčastnili duchovní obnovy hnutí Cursillo. Byla to hluboká duchovní zkušenost a jsme vděční našim americkým přátelům, že nás k ní nakonec úspěšně přemluvili.

Farnici v Queens nás obohatili skutečností krajanského prostředí, které jsme předtím neznali. Velmi nás zajímaly všechny příběhy nuceného exilu a hledání nových kořenů zde v Americe. Vážíme si odvahy, se kterou se mnozí raději vzdali domova, než aby sloužili těm, kdo nenávidí víru, svobodu a lidskou důstojnost. Obdivovali jsme pevně semknutou farnost s tradičními aktivitami, včetně nesmírně záslužného vydávání periodika ZVON.

Každého z Vás v Praze rádi uvítáme. Najdete nás snadno, 3 minuty od sochy sv. Václava. Cokoli pro Vás můžeme v Čechách zprostředkovat, rádi to uděláme. Nabízíme i nocleh. Pravděpodobně se tady v New Yorku někdy setkáte už jen s jedním z nás, Bořkem, potvrzá-li spolupráce mezi výzkumem IBM v Praze a Yorktown Heights, NY.

Kdo z vás to nedávno říkal, že neuvídíme-li se ale ani v Praze ani v New Yorku, pak určitě v nebi?

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu

Olga Vrabcová, Anie Vasková, John C. Jangl, John C. Jangl, Eva Hvizdala

Pomoc semináři v Litoměřicích

Sbírka která se uskutečnila dne 25.června a šeky které jsem dostal poštou vynesly celkem \$ 700.

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat.

Mše svaté odsloužené v minulém období (od 18.června do 13.července)

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
13.července	Za zemřelou Mimi Kubelkovou	Mary Fila s dětmi
11.července	Za zemřelou Mimi Kubelkovou	Agnes&Frances E. Bucek
9.července	Za zem. rodiče Katarynu a Vasila Češelku a za Jana a Annu Hlinkovy	Rodina Hlinkova
7.července	Za zemřelou Mimi Kubelkovou	rodina Tomečková
6.července	Za Boží ochranu a pomoc pro dcery	Lenka Pavelková
5.července	Za zemřelou Mimi Kubelkovou	Anie Vasková
4.července	Za nemocného otce	Ivana Parikrupa
2.července	Za rodičov Krupkových a Flamíkových	rodina Krupkova
1.července	Za zemřelou Mimi Kubelkovou	rodina Křenčíková
30.června	Na poděkování Pánu Bohu za dar kněžství	Fr. Antonín
29.června	Za zemřelou Mimi Kubelkovou	
27.června	Za Milenu Vyhnišovou	Blažena Stránská
25.června	Za zemřelého Václava Koukla rodinu. Kouklovou a Tydlitátovou.....	r. Tydlitátova
21.června	Za Blaženu Pacaltovou	Růžena Bunžová
20.června	Za krajanskou a exilovou rodinu	
18.června	Za zemřelého otce Václava Jelínka a živou manželku Annu	rodina Jelínkova

Oznámení o úmrtí

Dne 27.června povolal Pán na věčnost paní Hermínu Kubelkovou. V pátek 30.června jsme se sní rozloučili naposledy v kostele sv. Annastazie v Douglaston. Milá paní Mimi, děkujeme Vám za všechno co jste udělala pro krajanskou komunitu v NY. Bůh ať Vás odmění životem věčným.

Pout' do

IZRAELE

(Pro New York a okolí)

Společný odjezd je z Prahy (Czech Airlines) 2.listopadu návrat 9.listopadu Tel Aviv-Newark.

Cena \$ 1.789.00 na osobu (dvojlůžkový pok.) \$ 2.279.00 (jednolůž.). Zájemci mohou odletět z Newarku do Prahy po 17.říjnu (návštěva příbuz., případně hrobů na svátek dušiček).

Společně navštívíme

Tel Aviv, Caesarea Maritima, Nazareth, Golan Heights, Caesarea Phillipi, Sea of Galilee, Biet She'an Jericho, Qumran, Dead Sea, Masada, Bethlehem, Jerusalem.

Volej ihned rezervovat si místo pro jedinečnou příležitost.

Call Toll Free (800) 223-1349

ask for Libby Hurdes

Greenwald Travel Service 114 Market Street Clifton, New Jersey 07014.

Záloha \$ 100.00 (pouze ŠEKEM) **NEJPOZDĚJI DO 3.SRPNA.** V případě menším počtu než 20 se pouť neuskuteční a záloha bude vrácena.

Blahopřejeme k narozeninám

Narozeniny v měsíci srpnu oslaví:

Heda Krátká 1.srpna, Michelko Krupka Janík 4.srpna, Frank Křenčík sr. 5.srpna, Frank Křenčík jr. 6.srpna, Šárka roz. Králová, 8.srpna, Josephine Orgon 9.srpna, Jan Hlinka 10.srpna, Jakub Hnízda 12.srpna, Pavlík Tydlitát 17.srpen, Peter Křenčík 18.srpna.

Pan Josef Sedláček se dožívá 17.srpna 80.let. Přejeme mu hodně zdraví, Boží požehnání a stále pevný hlas při čtení Božího Slova v kostele v Astorii. Krajanská a exilová rodina.

V minulém čísle jsem zapomněl oznámit blahopřání panu Stefanu Veselému k jeho 77 narozeninám (7.7.1923). Boží požehnání a zdraví přeje rodina Veselá a připojuje se celá krajanská rodina.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S

PO BOX 387

ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

